

„Bohu vďaka?“

Suspírium: „Pamätaj, Hospodin, na svoje zľutovanie a milosť, ktoré trvajú od vekov. Na hriechy mojej mladosti a na moju odbojnosť nespomínaj! Pamätaj na mňa svojou milosťou, lebo si dobrotivý, Hospodin.“ (Ž 25,6-7) Amen.

Pieseň: Žalm č. 25 1. verš: „Pozdvihujem, dušu svoju, v strachu, Pane...”

Pozdrav: „Keď som bol v bezpečí, povedal som si: „Nikdy sa nezachvejem.“ Hospodin, tvoja priazeň ma pozdvihla na pevný vrch. Zmocnil sa ma strach, keď si skryl svoju tvár. Hospodin, volám k tebe. Úpenlivo prosím svojho Pána o milosť:...” (Ž 30,7-9) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná v Liste apoštola Pavla Rimanom v 8. kapitole od šiesteho po ôsmy verš takto: „Veď Kristus v určenom čase, keď sme boli ešte bezmocní, zomrel za bezbožných. Sotvakto totiž zomrie za spravodlivého, aj keď za dobrého sa azda niekto odhodlá zomrieť. No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.“ (R 8,6-8) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Žalm č. 25 2-7. verše: „Uč ma Pane, cestám svojim...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IIK 1,2) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 17. kapitola 11-19. veršov: „*Na ceste do Jeruzalema prechádzal Ježiš naprieč Samáriou a Galileou. Keď vchádzal do jednej dediny, stretol desať malomocných mužov. Už zďaleka zastali a hlasno kričali: „Ježiš, Učiteľ, zmiluj sa nad nami!“ Keď ich uvidel, povedal im: „Choďte a ukážte sa kňazom!“ A keď odchádzali, boli očistení. Jeden z nich, len čo spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a mocným hlasom oslavoval Boha. Pri Ježišových nohách padol na tvár a ďakoval mu. Bol to Samaritán. Vtedy Ježiš povedal: „Neboli vari očistení desiati? Kde sú ostatní deviati? Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?“ A jemu povedal: „Vstaň a choď. Tvoja viera ťa zachránila.“*

Modlitba: Pane Ježišu Kriste! Skutočný pokoj v srdciach bude len tam, kde budú hľadať pokoj u Teba a nachádzajú Ho v Tebe. Svoj pokoj nedávaš, ako svet dáva, neponúkaš falošný mier, prímerie, alebo studenú vojnu. Ak Ti pevne veríme, zaručíš nám bezpečnosť a pokoj pri stretnutiach s ľuďmi a mocnými vo svete. Ďakujeme Ti, že Ty i dnes spomínaš na svoje milosrdenstvo, Tvoja spravodlivosť stojí pevne. Ďakujeme za Tvoje dary tohto týždňa. Nosil si nás na dlani a

pomáhal si nám i vtedy, keď nás všetko opustilo. Tvoja dobrota priniesla radosť do našich zachmúrených srdc, kráčať si pred nami, keď sme váhali, bol si pri nás, keď sme sa báli a boli chorí, stál si pri našom nemocničnom lôžku, aj keď sa na nás pozerali zhora, ohovárali a zraňovali nás naši milovaní i nepriatelia. Odpusť nám, Pane Ježišu, i napriek Tvojim požehnaniám našu nevďačnosť. Odpusť nám naše vzájomné krutosti. Odpusť nám naše prenikavé pohľady jeden na druhého. Buď k nám milosrdný, keď sa k sebe správame tak, ako sa Izraelci správali k malomocným. Skúmaj nás dnes skrze Tvojho Slova, či kráčame vo viere a či prebývaš v nás skrze Tvojho Ducha. Či Ťa nasledujeme s pokorou a trpezlivosťou, oddane a láskavo, či sme pripravení slúžiť blížnemu v neutíchajúcej láske. Skúmaj nás a zvlášť posilňuj našu vďačnosť smerom k Tebe, nášmu zvrchovanému Bohu v Pánu Ježišovi Kristovi, lebo zaostávame a nenapredujeme v činoch, v skutkoch, v slovách pred svetom. Tvoja sláva sa vôbec neprejavuje v našich životoch. Buď požehnaný, že ešte i dnes si verný k nám a prehovoríš a si ochotný napriek všetkému uzdravovať bolestivé časti nášho života. Ty, ktorý si požehnaný lekár, ujímaj sa nás a zveruj nám do života zvesť evanjelia. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 188: „Ó, Ježišu, Ty snímaš hriech sveta celého, ...“

Vzdych: „Amen, amen, hovorím vám, že vy budete plakať a nariekať, ale svet sa bude radowať. Vy budete zarmútení, ale váš zármutok sa premení na radosť.“ (Jn 16,20) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 17. kapitola 18-19. verše: „*Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?*“ A jemu povedal: „*Vstaň a choď. Tvoja viera Ťa zachránila.*“ **Toľko slov Písma Svätého.**

Milí bratia a milé sestry,

vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Ježiš je na ceste do Jeruzalema. Čaká ho tam najťažšia bitka Jeho života. Na Golgote totiž prebieha boj proti hriechu. Ježiš však prechádza cez Samáriu a Galileu. Samária: „Zakázaná zóna pre mnohých Židov.“ Veľa Židov sa vtedy tomuto kraju vyhýbalo. Ale nie Ježiš. Tak ako sa nevyhol Svojmu osudu, Jeruzalemu, nevyhne sa ani Samárii. Vie, že aj v Samárii žijú ľudia. Aj tam prebývajú veriaci. Tak ako sa tu usídlila smrť a ničenie, tak aj život. Aj tu existuje choroba. Samária je zakázaná zóna. Pre Židov hranice medzi krajinami boli neprechodné. Drahý bratia a milé sestry! Miesto, kde žijeme, patrí Ježišovi? Pre

Ježiša je Samária dôležitý a cenný región. Aj tu má svojich nasledovníkov. Ježiš nie je viazaný na miesto, ale na vnútro, teda na srdce. Jeho láska je bez hraníc. Jeho vernosť nemá konca kraja. Neexistuje miesto na tomto svete, kde sa Ježiš nedostane skôr či neskôr. Miesto v Samárii nie je presne pomenované, ale desať malomocných, ktorí tam žijú, je pre dedinu veľkým problémom. Desať malomocných čelí Ježišovi. Knieža pokoja sa stretáva s obavami jeden dediny. Ježiš čelí problému všade, ale i rieši ho. Malomocní vedia, ako sa majú zachovať. Videli Ježiša prichádzať a zastali ďaleko. Vedia, čo je ich povinnosťou. Podľa zákona je dodržiavanie odstupu ich povinnosťou: *„Malomocný, postihnutý touto chorobou, bude mať roztrhnuté šaty, vlasy na hlave neupravené, bradu zakrytú a bude volať: „Nečistý, nečistý!“ Po celý čas zostane nečistý. Je nečistý, bude bývať oddelene, bydlisko bude mať mimo tábora.“* (IIIMojž 13,45-46) Je to nečistý stav. Ich odstup je pochopiteľný. Sú si vedomí svojho stavu. Aké by to bolo dobré, keby sme si boli vedomí svojho vlastného stavu. Dodržiavali by sme zákony? Choroba je zákaz. Choroba je uväznenie. Choroba je byť v karanténe. Choroba je strach a pretrvávajúca bolesť. Varovný a poplašný signál pre Ježiša: „Nečistý!“ Signál pre Ježiša: „Zmiluj sa nad nami!“ Ježiša oslovujú menom. Počuli o Ježišovi, vedia o Ňom, čo robí a ako to robí. Učiteľ! Ježiš je Majstrom ich životov a malomocní chcú, aby bol aj ich. Je Učiteľom a Vodcom každého. Tam na mieste a ihneď iniciujú zmenu. Prosia. Vedia a veria, že Ježiš dokáže vyriešiť ich nečistý stav. Volanie o pomoc v pašijnom období je aj našou povinnosťou. Žiadosti. Náš život je ich plný. Mali by sme sa zamerať na jednu prosbu: „zmiluj sa nad nami!“ Milosrdenstvo Mesiáša bolo dlho očakávané. Dnes je ešte možnosť, dnes je ešte príležitosť pokloniť sa, zďaleka i zblízka kričať. Čas letí, náš nečistý život vskutku sa naplní. Neodkladaj a nečakaj, pros dnes Ježiša Krista o odpustenie. Len jedna úloha môže byť najdôležitejšia v tomto období: Prosiť o odpustenie nášho Pána Ježiša Krista! Desať chorých mužov v Biblii s podivuhodnou krásou vie prosiť o milosť. Ježiš odpovie ustanovením zákona. Žiadne silné slová, nepretrhnú sa

nebesá, žiadny zázrak, len posielanie kňazovi. To, čo hovorí, dáva zmysel, ale či uveria? Ísť za kňazom, keď si chorý? Aký to má zmysel? Ale nie, pretože viera je skúška. Každý ľudský život podlieha skúške. Vždy a všade. Ak Ježiš je твоjim Učiteľom, vypočuješ si Jeho slová, vykročíš a budeš uzdravený. Tým, že odchádzajú, poslúchajú. Vydajú sa na cestu a zotavia sa. Nezostávajú nehybní. Boh ich poháňa v Ježišovi Kristovi: „Chod' a hýb sa!" Udržiavať svoju vieru živú, znamená poslúchať Ježiša. Cesta. „Vstaň a jedz, čaká ťa dlhá cesta.“ (IKrl' 19,7) Cesta Saula do Damasku, na ktorej sa stál apoštolom Pavlom. (pozri Sk 8) Aj keď ti to nedáva zmysel, nasleduj Ježišovo slovo. Vyjdi zo svojho duchovného uväznenia. Vydať sa úprimne Pánovi, lebo veľkú moc má, lásku ti dá. (SRC 538 1. verš) Každý deň sa máme Komu ukázať. Najvyššiemu kňazovi. Predstúpme k Veľkňazovi, lebo máme Veľkňaza, „ktorý súcitiť s nami v našich bolestiach, veď vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu“ (pozri Žid 4:15). Ukáž sa Veľkňazovi, aby sa prelomila vzdialenosť, ten deliaci múr, aby sa Jeho milosť zjavila a Tvoja nečistota mizla. Naším cieľom v pôstnom období by malo byť: Priblížiť sa k Ježišovi! Bližšie k Majstrovi, pretože Majster nás formuje v utrpení! Na ceste budeme uzdravení nie tým, že budeme stáť zďaleka a kričať na Ježiša, ale budeme Ho poslušne nasledovať. On prehovorí. Avšak každý desiaty si uvedomuje, že Boh ho zmenil. Jeden sa vracia k Ježišovi. Chváli Boha. Vráti sa k Ježišovi s jediným pravým zámerom: „ĎAKUJEM!“ Toto čarovné slovíčko dnešným ľuďom tak veľmi chýba. Stratené a vypredané slovo z našich pier. Vymizlo bez stopy. Netreba mi ďakovať. Netreba, pretože som všetko ja sám zaplatil a kúpil. Staral som sa o to. Úslužne som pracoval na tom. Môžem si to dovoliť. Moja daň. Moje úroky. Všetko je moje, ale nič nepatrí Jemu. Tento svet má len nahlas prosby: „Daj, Pane, ale ihneď!“ Dobrým príkladom v našej spoločnosti boli prícestné kríže. Bratia, katolíci stavali kríž po cestách, keď im Pán pomohol v určitej fáze ich života. Kto dnes dá na vlastné náklady vyobraziť Krista? Ďakovať veľkému Bohu za Jeho skutky. V nečistote môjho života mi

jedine Ježiš pomohol, prijal ma a zahrnul ma, ale poďakoval som sa mu za Jeho pomoc? Je správne ďakovať Bohu alebo je Jeho úlohou vždy pomáhať? On stále pamätá na nás. Verný je Boh i napriek našej nevere. Svoju vďaku vyjadri nahlas, milý brat. Vráť sa k Ježišovi. Ten jeden si uvedomil, že čo mu dal Ježiš, to mu neprislúha, to si nezaslúži. Všetko je dar, a to Boží dar. Na druhej strane si uvedomil aj to, že nielen uzdravenie mu prináleží, ale aj nový život skrze Krista. On je obdarený na celý život, ba dokonca na večný život. Nahlas kričať o pomoc to áno, ale hlasno sa poďakovať to už nie. Ježiš nahlas hovorí o ľudskej nevďačnosti. Ani Ježišovi nesedia čísla. Vyslal na cestu desať ľudí, no semeno vďačnosti sa akosi vyklíčilo len do života jedného z nich. Jediný muž mal pocit, že niečo dlhuje Ježišovi. Jeden z nich vidí, že drahý Veľkňaz, Ježiš, požehnaný lekár, je On. Ježiš nám hovorí o trpkkej skúsenosti každého učiteľa. Neexistuje spätná väzba. Ježiš kladie otázku. Táto otázka obsahuje výčitku voči deviatim. Nepomohol som? Zlyhal som? Nepovedal som vám jasne, čo máte urobiť? Cudzinec, samaritán sa poďakoval, on jediný to nebral ako samozrejmosť. Cudzinec, teda nie Žid. Cudzinec nás zahanbuje. Cudzinec nám ukáže, ako máme konať. Ježiš nám dal príklad. (pozri Jn 13,15) Cudzinec napodobnil Ježiša. On stvárnil Krista. Príklad bol na mieste. Spätná väzba úspešná. Úspešný riešiteľ postupnosti úloh. – matematický klokan. Takto sa to má robiť! I ty by si konal podobne ako tento cudzinec? Vydaj sa úprimne Pánovi. Na záver osobný odkaz pre cudzinca od Ježiša. Nebeské potvrdenie, že je skutočne uzdravený. Choď, vstaň a kráčaj svojou vierou ďalej. Si človek, ktorý kráča vo viere, pokračuj v tom, čo si začal, teda dôveruj Bohu. Kráčajme ako veriaci ľudia. Napredujme v živej viere Pána Ježiša Krista. Iba živá viera má zmysel. Živá viera nás privádza späť k Ježišovi. Živá viera je vďačná, nie nevďačná. Živá viera zachraňuje. Nie je to len naše telo, ktoré je zachránené, ale celé naše bytie. Nielen fyzickým očistením som prešla, ale Ježišom som úplne zachránená. Dobře porozmýšľaj nad tým, ako sa ti darí v živote. Vieš, Komu si uveril? Amen.

Modlitba: „Posmeškárom sa vysmieva, no poníženým udeľuje milosť. Múdri zdedia slávu, kým hlupáci si odnesú hanbu.“ (Prís 3,34-35)

„Hospodin, moja sila a moja pevnosť, moje útočisko v deň úzkosti! K tebe prídu národy od končín zeme a povedia: „Len klamstvo dedili naši otcovia, iba ničoty, ktoré nič neosožia.“ „Či si môže človek robiť bohov? Veď to nie sú bohovia! Preto ja ich poučím, tentoraz im dám spoznať svoju moc a silu a spoznajú, že moje meno je Hospodin.“ (Jer 16,19-21)

„Vznikla medzi nimi aj hádka, kto z nich je najväčší. Povedal im: „Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc, si hovoria dobrodinci. Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník.“ (Lk 22,24-26)

„Preto aj toto trpím, ale nehanbím sa, veď viem, komu som uveril, a som presvedčený, že on má moc zachovať, čo mi bolo zverené, až do onoho dňa. Ako vzor zdravých rečí maj to, čo si počul odo mňa vo viere a láske v Ježišovi Kristovi. Pomocou Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás, zachovávaj to dobré, čo ti bolo zverené.“ (II Tim 1,12-14)

„Jób odpovedal Hospodinovi takto: „Pozri, čože ti ja taký nepatrný odpoviem? Kladiem si ruku na ústa.“ (Job 40,3-4)!”

„Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre. Teraz poznávam sčasti, ale potom budem poznávať tak, ako som bol spoznaný.“ (Ž 19,2).“

„Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí! Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy!“ (Jak 5,13)

„Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na milosrdenstvo,...“ (Lk 1,54)

Modlitba Pánova

Ofera: „Hospodin, chválim Ťa, lebo si ma zachránil.“ (Ž 30,2a)

Požehnanie: „Kto je Boh ako ty, ktorý odpúšťa viny, ktorý prehliada priestupky zvyšku svojho dedičstva? Nezostáva navždy pri svojom hneve, lebo v tom má záľubu, že udeľuje milosť.“ (Mich 7,18) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 217: „Veľký je Boh!“